

ಕಾಳಿಂಗ ಮರ್ಧನ

[ಸೂಚನೆ : ಇದು ದಾಮೋದರ ಪುಣಿಂಚತ್ತಾಯ ವಿರಚಿತ ಕಾಳಿಂಗ ಮರ್ಧನ ಪ್ರಸಂಗದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು , ಭಾಗವತರಿಗೆ ಆಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.]

[ಪಾತ್ರಗಳು : ಕಾಳಿಂಗ , ನಾಗ , ಗರುಡ , ಇಬ್ಬರು ನಾಗಿಣಿಯರು , ವಿಜಯ , ಗೋಪಾಲಕರು , ಕೃಷ್ಣ]

[ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾಳಿಂಗನ ಪ್ರವೇಶ]

ಕಾಳಿಂಗ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಜನಪ ಕೇಳಾ ದಿನದಿ ರಮಣಕ | ವೆನಿಪ ದ್ವೀಪವನಾಳ್ವ ಕದ್ರುವಿ || ನಣುಗ ಕಾಳೀಯಾಖ್ಯ ಫಣಿಶತ | ತೇಜ ಭುಜಗೇಂದ್ರ ||

ಕಾಳಿಂಗ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಘನ ಪರಾಕ್ರಮಿ ವಿಷ ಮದಾನ್ವಿತ | ಎನಿಸಿ ನೆರೆದಿಹ ತನ್ನ ಕುಲ ಪರಿ || ಜನರ ಮೊಗ ನೋಡುತ್ತ ಶೌರ್ಯೋ | ದ್ವಾರನಿಂತೆಂದ ||

ಕಾಳಿಂಗ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ಅಷ್ಟ) ಏನಯ್ಯ ಪನ್ನಗಾದ್ಯರಿರ ನಮ್ಮವರಿಂಗ | ಕುಶಲವೇನೈ || ಪರಿ | ಸೇನೆ ಬಾಂಧವ ಬಂಧು ಬಳಗ ಸಂತತಿಯರ್ಗ | ಕುಶಲವೇನೈ ||

[ಬೊಬ್ಬ ಹಾಕುತ್ತಾ ನಾಗನೋವ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಾನೆ]

ನಾಗ : (ಶರಷಟ್ಟದಿ) ಧರಣಿಪಾಲನ ನುಡಿ ಕೇಳ್ವಹಿಗಳು ಕಂ | ಬನಿಯಂ ಸೂಸುತಲಾ ಬಳಿಕಂ | ಮಣಿದಡಿಗಾಗಲೆ ಭುಜಗಾಧಿಪಗಂ | ದನು ದರ್ವಿಕ ತಾನೋರ್ವ ನಿಜಂ ||

ನಾಗ : (ಮಟ್ಟಿ,ಕೋರೆ) ದೊರೆಯೆ ಲಾಲಿಸು | ಅರಿಕೆ ಎನ್ನದು | ನಿರತ ಚಿಂತೆಯೊಳ್ | ಕೊರಗುತಿರ್ಪೆವು || ವಿನತೆ ದೇವಿಯ | ತನಯ ನಮ್ಮಯ | ಜನಕೆ ಹಾನಿಯ | ತಾನು ಗೈಯುವ ||

ನಾಗ : (ಏಕ,ಕೋರೆ) ಸೈಸಲಾರದೆ | ಮಾಸವೊಂದಕೆ | ದ್ವೇಷಿ ಖಗನಿಗೆ | ಪ್ರಾಶನಾರ್ಥಕೆ || ಚಿಕ್ಕ ಮರಿಗಳ | ಇಕ್ಕಿ ಬಲಿಗಳ | ಮುಕ್ಕಿಸುವೆವು | ಮಿಕ್ಕಲಾರೆವು || ದೊರೆತ ಕಷ್ಟವ | ಹರಿಸಿ ವಂಶವ | ನಿರತ ಕೃಪೆಯೊಳು ಉ | ಧರಿಸು ದೇವನೆ ||

ಕಾಳಿಂಗ : (ಕಾಂಬೋದಿ-ಜಂಪೆ-2) ಕೇಳುತಲಿ ಕಿಡಿಗದರಿ | ಕಾಲ ಭೈರವನಂತೆ | ಕಾಳಿಂಗನೆಂದ ದರ್ವಿಕಗೆ || ತಾಳೆ ಮರ ಕೊನೆ ತುದಿಯೊ | ಕಾಲಯವ ಗೈದುಂಡು | ಕಾಲವನು ಕಳೆವಧಮನಿಗೆ ||

ಕಾಳಿಂಗ : (ಜಂಪೆ-2) ಏರಿತೇ ಗರುವ ಇವ | ನ್ಯಾರು ಬಲಿ ಉಂಬುದಕೆ | ಪೂರ್ವಗ್ರ ಭಾಗಿ ನಾನಿರಲು || ಚಾರು ಸುಧೆ ಕಲಶವನು | ತಂದಿರುವೆ ಎಂಬ ಮದ | ಏರಿತೇ ನೀಚ ಭಂಡನೊಳು ||

ಕಾಳಿಂಗ : (ಜಂಪೆ-2) ಸಾಕು ಬಿಡಿ ದುಗುಡ ಅವ | ಗೇಕೆ ಬಲಿ ಕೊಡುವುದೀ | ಲೋಕದೊಳು ಸರ್ಪ ಬಲಿಗಳನು || ಸ್ವೀಕರಿಸುವಧಿಕಾರ | ಎಮ್ಮನುಳಿದೀ ಕಾಡ | ಮೂಕ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗಹುದೇನು ||

ಕಾಳಿಂಗ : (ಜಂಪೆ-2) ಮುಂದಿನ್ನು ಪಕ್ಷ ಬಲಿ | ತಂದು ನೀವೆನಗೆ ಕೊಡಿ | ಎಂದಾಜ್ಞೆ ಕೊಡಲು ಪನ್ನಗರು || ಹೊಂದಿ ನಿರ್ಭಯ ರಕ್ಷಿ | ಸೆಂದಪ್ಪಣೆಯ ಗೊಂಡು | ಬಂದವರ ಮನೆಯ ಸೇರಿದರು ||

ಗರುಡ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಇತ್ತಲಾ ವಿಹಗೇಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಪುರು | ಷೋತ್ತಮನ ವಾಹನವದಾಗುತ || ಉತ್ತಮದ ವೈಕುಂಠದಲಿ ತಾ | ನರ್ತಿಯಿಂದ ||

ಗರುಡ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಏನದಾಯ್ತಂದಿನೊಳು ಕಾರ್ಯ ನ | ವೀನ ಮಾಗಿದೆ ಪಕ್ಷವೆರಡಿದು || ತಾನೆ ಕಳೆದುದು ಚೋದ್ಯವಕಟಿಂ | ದೇನಿದಿಂತು ||

ಗರುಡ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ದಂದಶೂಕ ಕುಲಾದ್ಯರಿಂದೆನ | ಗೊಂದು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಬಹ ಬಲಿ || ಇಂದು ಕೊಡದಿಹ ಕಾರಣವಿದೇ | ನೊಂದನರಿಯಿ ||

ಗರುಡ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಹಿರಿಜನನಿ ಕದ್ರು ಸುತರೆಂದತಿ | ಗರ್ವ ಏರಿತೆ ಪೂರ್ವ ವೈರವ || ಇರದೆ ಸಾಧಿಸೆ ಕುಳಿತರೆ ಮ | ತ್ವರಿಯ ಮರೆತು ||

ಗರುಡ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಆದಡೊಳ್ಳಿತು ಪೋಗಿ ನಾನಿದ | ರಾದಿಯನು ತಿಳಿದೈತರುವೆ ಎಂ | ದಾ ದಿವೇಂದ್ರಜಿತಾಗ ಕೋಪದೊ | ಳೈದು ಭರದಿ ||

[ಕಾಳಿಂಗ ಮತ್ತು ಗರುಡ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ]

ಕಾಳಿಂಗ : (ರೂಪಕ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಭಳಿರೆ ಖಗಕುಲೇಂದ್ರ ಕಾಯಿ ಫಲಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಮರಗ | ಳೆಲೆಯ ಗೂಡೊಳ್ ಇರುವುದುಳಿದು ಬರುವಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ || ತಳುವದೀಗ ಸಾರು ಬರಿದೆ ಕಲಹಕೊಡ್ಡಿ ಜನನಿ ವಿನತೆ | ಗಳಲ ಮಾಡದಿರು ನೀ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆವೆ ಇಂದಿಗೆ ||

ಗರುಡ : (ರೂಪಕ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಮರುಳ ಕೇಳು ನೀರ ಪಡಿಯೊಳಿರುವ ಕಪ್ಪೆಗಳನು ತಿಂದು | ಕಿರಿಯ ಬಿಲದೊಳ್ ಇರುವ ನಿಂಗೆ ಬಲುಹಿದ್ಯಾತಕೆ || ಹಿರಿಯ ಜನನಿ ಮಕ್ಕಳೆಂಬ ಗರುವ ತೋರ್ದೇ ಯಾದರೆನ್ನೊಳ್ | ಅರಿವೆ ಕೊರಳ ಎಂದು ಗರುಡ ಒರೆದನಾತಗೆ ||

ಕಾಳಿಂಗ : (ರೂಪಕ) ಎಲವೊ ದುರುಳ ಕೇಳು ಭೇಕಗಳನು ಮೆಲುವುದೆಮ್ಮ ಸಹಜ | ಉಳಿದು ಮತ್ಸ್ಯ ಮಾಂಸಗಳನು ಮೆಲುವ ಬಯಕೆಯೊಳ್ || ಕೊಳಕೆ ಪೋಗಿ ಸೌಬರಿಯ ಮುಳಿದ ಶಾಪಗೊಂಡು ನೀಚ | ಬಲಿಯ ಕೊಡುವೆ ನಿನ್ನ ಭೂತಗಳಿಗೆ ನಿಮಿಷದೊಳ್ ||

ಗರುಡ : (ರೂಪಕ) ಏನ ಬಗುಳಿದೆಲವೊ ಹಿಂದೆ ತಾನು ತಂದ ಸುಧೆಯ ಕಲಶ | ಪಾನದಾಸೆಯಿಂದ ರಸನ ನ್ಯೂನ ದುರ್ಮತೆ || ಜಾಣತನದಿ ತನಗೆ ಸಲುವ ಕಾಣಿಕೆಯನು ಗೊಂಡೆ ನೀಚ | ಹೀನ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ನಾನೆ ಕಳೆವೆನು ||

ಕಾಳಿಂಗ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ವಿನತಾತ್ಮಜ ಕೇಳ್ ಫಣಿಗಳ ಬೆದರಿಸಿ | ದಿನ ದಿನ ಬಲಿ ತಿಂದ || ತನು ಬಲದಿಂ ತಿರುಗಾಡುವ ಪರಿಯೊಳ | ಗನುವರವಿಲ್ಲೆಂದ ||

ಗರುಡ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಸರ್ಪಕುಲಾಧಮ ಕೇಳೆನಗಿಹ ಬಲಿ | ಕಪ್ಪವನುರೆ ತಿಂದ || ದರ್ಪವ ನಿಲಿಸುವೆ ಇದಿರಾಗೆಲೊ ತಲೆ | ಗಪ್ಪಳಿಸುವೆನೆಂದ ||

[ಯುಧ್ಧ , ಕಾಳಿಂಗನು ಸೋಲುವನು]

ಗರುಡ : (ಅಬ್ರ) ಕುಪಿತಾಂಗನಾಗಿ ಎಡ ಪಕ್ಕಮಂ ಬಲಿದು ಪೆಡೆಗಪ್ಪಳಿಸೆ | ಮೂರ್ಛೆಯಂ ತಾಳಿ
ನೆಲಕಡರಿದಂ ಕಾಳೀಯ ||

[ಕಾಳಿಂಗನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ಹೋಗುವನು , ಕಾಳಿಂಗನು ದುಃಖಿಸುವನು]

ಕಾಳಿಂಗ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಶಿವನೇ ಕಾದಿದೆ ನಾನಿಂದಿವನೋಳ್ ದರ್ವಿಕರ ಕ | ಪ್ಲವ ತಿಂದೆ ಯಾಕೆ
ನಾನಯ್ಯೋ || ಕವಿದೆ ನಾನ್ಯಾಕೆ ವೈರವ ಸಾಧಿಸಿದೆನ್ಯಾಕೈ | ಬವಣೇಗಿನ್ಯಾರ ಬೇಡುವೆನು ||

ಕಾಳಿಂಗ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಲೇಸಾಯ್ತು ಬರಿದೆ ಚಿಂತಿಸಿ ಕಾರ್ಯವೇನೈ ಪಿಂ | ತಾ ಸುಪರ್ಣಕ
ನೊಂದಿನದೊಳು || ಪ್ರಾಶನ ಗೈಯೆ ಮೀನೊಂದ ಕಾಳಿಂದಿಯೋಳ್ | ಆ ಸೌಭರಿಯು ಶಾಪ ಕೊಡಲು ||

ಕಾಳಿಂಗ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಮರಣ ಭೀತಿಯನಾಂತು ಬರವಿಲ್ಲವಲ್ಲಿ ಸೇ | ರಿರುವೆ ನಾನಿಂದು
ನಿರ್ಭಯದಿ || ತೆರಳುವೆ ಈಗಲೆಂದುರಗಿಗಳೊಡನೆ ಬಂ | ದಿರುತಿರ್ದ ಮೇಲ್ಕಾಳಿಂದಿಯೊಳು ||

[ಕಾಳಿಂಗನು ತನ್ನ ನಾಗಿಣಿಯರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕಾಳಿಂದಿ ನದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಇರುವನು , ವಿಜಯ ಮತ್ತು ಗೋಪಾಲಕರ ಪ್ರವೇಶ]

ವಿಜಯ : (ಮಟ್ಟೆ) ಬಾ ಬಾರೊ ಬಾರೆಲೋ | ಗೋಪ ಬಾಲ | ಕರುಣಾಲವಾಲ | ಘನ ಶ್ಯಾಮಲೋಲ ||
ಶ್ರಾವಣದ ನಟ್ಟಿರುಳ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ | ದೇವಕಿಯ ಎಂಟನೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ | ನವರೂಪದಲ್ಲಿ ನವಮಾಸದಲ್ಲಿ ||

[ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಅರಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕೃಷ್ಣನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದು ವಿಜಯನ ಕಣ್ಣನ್ನು ಮುಚ್ಚುತ್ತಾನೆ]

ಕೃಷ್ಣ : (ಏಕ,ಕೋರೆ) ಆ ಗಿರಿಯೆಡೆಯಲಿ ಗೋವ್ವಳ ಕಾಯಲು | ಪೋಗುವ ವಿಜಯನೆ ಬಾ ಬಾ ಬಾ ||
ಈಗಲೆ ನಾವನುರಾಗದಿ ಮುರಳಿಯ | ನಾದವ ಬೀರುವ ಬಾ ಬಾ ಬಾ ||

[ದನಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಯಮುನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ , ಅಲ್ಲಿ ಮರದ ಕೆಳಗಡೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ , ಗೋವಿನ ಹಾಡು]

ಕೃಷ್ಣ : (ಏಕ,ಕೋರೆ) ಕೊಳಲನೂದುತ ಬಂದ | ಗೋಪಿಯ ಕಂದ | ಕೊಳಲನೂದುತ ಬಂದ || ಹಿಂದೆ
ಗೋವುಗಳ ಹಿಂದು | ಮುಂದೆ ಗೋಪಾಲರ ದಂಡು ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಮಟ್ಟೆ) ಎಳೆಯ ಮಾವಿನ ಮರದ ಕೆಳಗೆ | ಕೊಳಲನೂದುತ ಗೊಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣನು | ಬಳಸಿನಿಂದ
ತುರುಗಳನ್ನು ಬಳಿಗೆ ಕರೆದನು ಹರುಷದಿ || ಗಂಗೆ ಬಾರೇ ಗೌರಿ ಬಾರೆ | ತುಂಗಭದ್ರೆ ನೀನು ಬಾರೇ |
ಕಾಮಧೇನು ನೀನು ಬಾರೇ ಎಂದು ಪ್ರೇಮದಿ ಕರೆದನು ||

[ದನಕರುಗಳೆಲ್ಲ ಯಮುನೆಯ ನೀರು ಕುಡಿದು ಸತ್ತದನ್ನು ಕಂಡು ಗೋಪಾಲಕರು ಅಳುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾರೆ]

ಗೋಪಾಲಕ : (ವಚನ) ತುರುಗಳೆಲ್ಲವು ಬಿದ್ದು ಪೊರಳ್ಳುದ ಕಂಡು ತರಳರು | ಭಯಗೊಂಡು
ಬೆಸಗೊಂಡರು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ನಾಯಕನೊಡನೆ ||

ಗೋಪಾಲಕ : (ಪೂರ್ವಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಬಾಲ ಗೋಪಾಲಾ ಕೃಷ್ಣ | ಪರಾಕು ಹರೇ | ಬಾಲ ಗೋಪಾಲಾ
ಕೃಷ್ಣ || ನಾಲ್ಕಾಲಿನ ನಮ್ | ಬಾಲ್ಕರುಗಳು ಈ | ಮೇಲ್ಕಡೆ ಮೇದು ಇ | ರಲ್ಕಾ ಬಿಸಿಲೋಳ್ ||
ನೀರಡಿಕೇರಲ್ | ಸಾರಿ ಕಾಳಿಂದಿಯ | ನೀರಿಗೆ ಹೊಡೆದೆವು | ಪೂರಾಕಳನು ||

ಗೋಪಾಲಕ : (ಪೂರ್ವಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಬೆಪ್ಪಿನೊಳಿರುವ | ಕಪ್ಪಿನ ಜಲವ | ಚಪ್ಪರಿಸಲು ಮೈ |
ಕಪ್ಪಾಯ್ತಮಮ || ಸೋಂಕುಗಳೋ ಮೇ | ಣಕುರದೊಳ್ ವಿಷ | ಮಂ ಕಡಿದವೊ ನಾವ್ |
ಸಂಕಟವರಿಯೆವು || ಬಾಲ ಗೋಪಾಲಾ ಕೃಷ್ಣ | ಪರಾಕು ಹರೇ | ಬಾಲ ಗೋಪಾಲಾ ಕೃಷ್ಣ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ವಚನ) ಏನು ಕರುಣಾರಾಶಿಯೋ ಹೃಷಿ | ಕೇಶನಾ ಗೋಪಾಲಕನ ಸಂ || ದೇಶ ನುಡಿಯಂ
ಕೇಳುತ ಅಭಯವ ಇತ್ತು ವೇಗದೊಳು | ನಡೆತಂದಾ ಸರೋವರಕೆ ||

[ಗೋಪಾಲಕರೊಡನೆ ನಡಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿರುವ ದನಕರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಂಡು ಕೃಷ್ಣನು ಅಳುತ್ತಾನೆ , ಗೋಪಾಲಕರೂ ಅಳುತ್ತಾರೆ]

ಕೃಷ್ಣ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ನರನಾಥ ಲಾಲಿಸು ಅರೆಗಣ್ಣ ತೆರೆದು ಕುಂ | ದಿರುವ ಗೋಕರುಗಳ ಕಂಡು ||
ಕರುಣಾವಾರಿಧಿ ಬಿಂಬಾಧರದಿ ಪೂರಿತ ಸಪ್ತ | ಸ್ವರದ ಶೃಂಗಾರ ಪೊಂಗಳಲ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಮಟ್ಟಿ) ಗಂಗೆ ಬಾರೇ ಗೌರಿ ಬಾರೆ | ತುಂಗಭದ್ರ ನೀನು ಬಾರೇ | ಕಾಮಧೇನು ನೀನು ಬಾರೇ
ಎಂದು ಪ್ರೇಮದಿ ಕರೆದನು ||

[ಕೃಷ್ಣನು ಕೊಳಲನ್ನು ನುಡಿಸಿದಾಗ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಹಸುಗಳು ಜೀವತಳೆದವು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ , ಗೋಪಾಲಕರನ್ನೆಲ್ಲ ಆ ಕಡೆ ಕಳಿಸಿದ ನಂತರ]

ಕಾಳಿಂಗ : (ಜಂಪೆ-2) ನೀರಿನಲಿ ವಿಷ ಬೆರೆತ ಕಾರಣವ ನಾ ತಿಳಿದೆ | ಸೇರಿಹುದು ನಾಗವೊಂದಿಲ್ಲಿ ||
ಭೂರಿ ಕೊಬ್ಬಿನಲಿ ವಿಷ ಉಗುಳುತಿದೆ ಮತ್ತದರ | ಪಾರುಪತ್ಯವ ನಿಲಿಪೆನಿಲ್ಲಿ ||

[ಕೃಷ್ಣನು ನದಿಗೆ ಧುಮುಕುತ್ತಾನೆ , ಒಮ್ಮೆ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವಾಗ ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಕಾಳಿಂಗ ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬರುವುದು]

ಕಾಳಿಂಗ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ತುಂಟ ನೀನ್ಯಾರಲವೊ ಕೈಯೊಳ | ಗುಂಟು ದನ ಬಡಿಗೋಲಿದಾವನ || ಬಂಟ
ಕೆಲಸೇನಿಲ್ಲಿ ಬರವೇ | ನೊಂಟಿಯಾಗಿ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ನಯನ ಶ್ರುತಿ ಕೇಳೆಮ್ಮ ಸುರಭಿ ನಿ | ಚಯವ ವಿಷದುರಿಗೊಳಿಸಿದಪರಾ || ಧಿಯ
ಬಡಿದ ಗೋಪಾಲ ಚರಣಾ | ಶ್ರಯರ ಬಂಟ ||

ಕಾಳಿಂಗ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ-2) ವೀರಗೊಲ್ಲಧಮ ಕೇಳು | ದಾರಿಯ ಪೋಪ | ಮಾರಿಯ ಕರೆದಾವೋಲು ||
ಸೇರಿ ತನ್ನಿರವ ನೀ | ಕೆಣಕಿ ಶೈಮಿನಿ ರಾಜ | ದ್ವಾರವ ಪೊಗ ಬೇಡವೊ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ-2) ಎಲೆ ದೀರ್ಘ ಪೃಷ್ಠಾಧಮ | ಕೊಬ್ಬಿದ ಮೀನ | ಜಲ ಜಂತು ಭಕ್ಷಕನ ||
ನಿಲಿಸುವೆ ನಿಲ್ಲ ಎ | ನೋಳು ಕಾದಿ ಜೀವಿಪರ್ | ಇಳೆಯೊಳಗ್ಯಾರು ನೋಡು ||

[ಯುದ್ಧ , ಕಾಳಿಂಗನು ಸೋತು ಸಿಂಹಾಸನದ ಎದುರು ಕುಸಿದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ , ಹಿಂದೆ ಕೃಷ್ಣನು ಅವನ ಬಾಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಿಂಹಾಸನದ
ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ , ಹೆಡೆಯ ಮೇಲೆ ನೃತ್ಯ]

ಕೃಷ್ಣ : (ವಚನ) ದಯಾಳು ಮೇಲೈತಂದು | ಕಾದ್ರವೇಯನ ಸಲಾಂಗೂಲಾಗ್ರಮಂ ಪಿಡಿದು | ಲೀಲೆಯಿಂ
ಮಸ್ತಕವ ಏರಿ ನಟನಂ ಗೈದನು ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಚೌತಾಳ) ನಲಿದಾನು | ದೇವ | ನಲಿದಾನು || ನಲಿದಾನು ಶ್ರೀಮುದ್ದು | ಚೆಲುವ ಮೋಹನ
ಮೂರ್ತಿ || ನಲಿದಾನು | ಕೃಷ್ಣ | ನಲಿದಾನು || ಕಾಳಿಂಗನಾ ಬಾಲವ ಪಿಡಿದು | ತಲೆಯನು ಮೆಟ್ಟಿ

ಕುಣಿದನು ಕೃಷ್ಣ || ಕುಣಿದಾನು | ಕೃಷ್ಣ | ಕುಣಿದಾನು || ಯಮುನಾ ನದಿಲಿ ಮಿಂದು | ಅಮಿತ ಜೀವರ
ಕೊಂದು | ರಮಿಸುವನಾ ಫಣಿವರನಾ ತಲೆಯ ಮೆಟ್ಟಿ ||

[ನಾಗಿಣಿಯರು ಬಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ]

ನಾಗಿಣಿಯರು : (ವಚನ) ಗೋವಿಂದನಿಂತು ಕಾಳಿಂಗನ ಪೆಡೆಗಳ ಮೇಲ್ ಕುಣಿವಾಗ | ನಾಗ
ಕನ್ನಿಕೆಯರಾಗ ಕಾಣತಲಿ | ಶ್ರೀವಲ್ಲಭನ ಪಾದದೊಳ್ ಮಣಿದು | ಕಾವುದೆಂದೆರಗಿ ಪೇಳಿದರಾಗ ||

ನಾಗಿಣಿಯರು : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ಕೋರೆ) ಶ್ರೀ ಗಂಗಾ ಜನಕ ಹರೇ | ಗೋಪಾಲ ಕ್ಷೀರಾ | ಸಾಗರ ನಿಲಯ
ಶೌರೇ || ನಾಗೇಂದ್ರ ಕಾಲೀಯನ | ಶತಾಪರಾಧ | ನೀಗಿ ತೋರಯ್ಯ ಕರುಣ || ಕಣ್ಣಾಲಿ ತಿರುಗುತಿದೆ |
ನೋಡಯ್ಯ ಗಾತ್ರ | ಪೂರ್ಣ ಕಂಪಿಸುತಲಿದೆ || ಭಿನ್ನಾ ಶ್ವಾಸಗಳೇರಿತು | ದಮ್ಮಯ್ಯ ಬಿಡು | ರನ್ನನ
ಜೀವ ಇತ್ತು ||

ನಾಗಿಣಿಯರು : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ಕೋರೆ) ಕಾವಾತ ಮುನಿದರಿಂತು | ಬಾಳುವುದೆಂತು | ದೇವಾ ನೀ ಕೃಪೆ
ಯನಾಂತು || ಸೇವಕಿಯರ ಓಲೆಯ | ಭಾಗ್ಯವನುಳುಹಿ | ಕಾವುದೈ ಭಾಗ್ಯಧೇಯ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ದಾಸಜನ ಸಂಸಾರ ಭೋಗಿ ವಿ | ಲಾಸಿನಿಯ ರಾಪದ ನುಡಿ ಮುಖಾ || ಯಾಸಮಂ
ತಾನರಿತು ನಿರ್ಭಯವಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿದ ||

[ಕಾಳಿಂಗನನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ನಂತರ ಅವನು ಶರಣಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ]

ಕಾಳಿಂಗ : (ರೂಪಕ) ಪಡೆದಿಹ ಜನನಿಯು ಮುನಿದಿ | ತಡೆ ತನಯಗೆ ವಿಷವನು ಮೇಣ್ || ತಡೆವವರ್
ಯಾರೈ ಪೇಳೆ | ನೋಡೆಯ ಜನಾರ್ದನನೇ || ಅಡಿಗರಗುವೆ ದೇವರು ಮುನಿ | ದಡೆ ಗತಿ ಯಾರೆನಗೈ
ಕಡು || ಬಡವನ ಪಾಲಿಸೊ ಗೋಕುಲ | ದೊಡೆಯ ಚತುರ್ಭುಜನೇ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ನಾಗಕುಲ ಪಾಲಕನೆ ಕೇಳೈ | ಸಾಗರಕೆ ನಡೆ ನಡೆ ಕುಟುಂಬಿಕ || ನಾಗಿ ಮುಂದಕೆ
ಬಾಳುತಿರು ಸುಖ | ವಾಗಿ ನೀನು ||

[ಇಲ್ಲಿ ನೀನು ಇರಕೂಡದು , ನೀನು ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸುಖದಿಂದ ಇರು ಎಂದಾಗ]

ಕಾಳಿಂಗ : (ರೂಪಕ) ಕಿರು ಜನನಿಯ ಸುತ ಗರುಡನ | ನೆರೆ ಬಾಧೆಗೆ ಭಯಗೊಂಡೀ || ಸರಸಿಯೊಳ್
ನಾ ಜೀವಿಸಿಕೊಂ | ಡಿಹೆನ್ನೈ ಬಹುಕಾಲ || ಅರಿತಡೆ ಬಂದೆನ್ನನು ಸಂ | ಹರಿಸದೆ ಬಿಡ ನಿಜ ಮುಂದಕೆ ||
ತೆರನಿದ ಕಾಣೆನು ಶಿವ ಪರಿ | ಹರಿಸಾಪದ ಸಕಲ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಸಾಕು ಬಿಡು ಬಿಡು ಮಗನೆ ಶೋಕವಿ | ದೇಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಇಗೊ ಮದಂಚ್ಚಿಯ || ರೇಖೆ
ಮುದ್ರಿತವಾಯ್ತು ಫಣಿಯೊಳ | ಗೇಕೆ ಭಯವು ||

[ನಿನ್ನ ಹೆಡೆಯ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪಾದದ ಗುರುತು ಮೂಡಿದೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗರುಡನು ನಿನ್ನನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡಲಾರ , ಹೋಗು ಎಂದು
ಕಳಿಸುತ್ತಾನೆ , ಎಲ್ಲರೂ ತೆರಳುತ್ತಾರೆ]

* * * * *